

- 5) Amennyiben a negyedik kérdésre igenlő válasz adandó: úgy kell-e értelmezni a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) 20. cikkét, hogy hiányzik az érvényes előzetes ellenőrzés, ha arra az ezen irányelv 18. cikke (2) bekezdésének második franciabekezdése szerinti olyan nyilvántartás alapján kerül sor, amely nem tartalmaz valamely előírt adatot?
- 6) Úgy kell-e értelmezni a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 281., 31. o., magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) 7. cikkét — és itt különösen annak e) pontját —, hogy azzal ellentétes az olyan gyakorlat, amely alapján egy honlap használóinak IP-címeit a kifejezett hozzájárulásuk nélkül tárolják?

2009. március 6-án benyújtott kereset — az Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság

(C-94/09. sz. ügy)

(2009/C 113/47)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: M. Alfonso meghatalmazott)

Alperes: Francia Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Francia Köztársaság — mivel nem alkalmaz egységes HÉA-mértéket a temetkezési vállalkozások által nyújtott valamennyi szolgáltatásra, valamint az ezekhez kapcsolódó termékértékesítésekre — megsértette a HÉA-irányelv⁽¹⁾ 96–99. cikke (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- a Francia Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetében a Bizottság arra hivatkozik, hogy a francia adójogi szabályozás lerontja a HÉA-rendszer megfelelő működését, amennyiben két külön HÉA-mértéket alkalmaz a temetkezési vállalkozások által az elhunytak családjai részére nyújtott szolgáltatásokra és teljesített termékértékesítésekre, miközben ezek a gyakorlatban összetett, egységes tevékenységet alkotnak, amelyet egységes adómérték alá kell vetni.

A felperes különösen azt kifogásolja, hogy az alperes indokolatlanul elválasztja egymástól a holttestek kifejezetten erre kialakított gépjárművel történő szállítására vonatkozó szolgáltatást, amelyre kedvezményes HÉA-mértéket alkalmaz, a temetkezési vállalkozások által nyújtott egyéb szolgáltatásoktól, mint például a holttest hordárok általi mozgatása vagy a koporsók értékesítése, amelyek általános HÉA-mérték alá tartoznak. Márpedig a következetes ítélkezési gyakorlat értelmében a gazdasági szempontból egyetlen szolgáltatásnak minősülő tevékenységet a HÉA-rendszer megfelelő működésének biztosítása érdekében

nem lehet mesterségesen részekre bontani. Valójában a temetkezés megszervezését megrendelő családok nagy része is egyetlen egységes szolgáltatásnak tekinti a temetkezési vállalkozók szóban forgó tevékenységét.

A Bizottság emellett vitatja az alperes azon választását, hogy a temetkezési vállalkozások által nyújtott szolgáltatásokra változó kedvezményes adómértéket alkalmaz. A HÉA-irányelv 98. cikke (1) bekezdésének rendelkezései ugyanis nem teszik lehetővé a szóban forgó vállalkozások által nyújtott bizonyos szállítási szolgáltatások esetében a kedvezményes adómérték alkalmazását, más szolgáltatásokra pedig az általános adómérték alkalmazását, ami a tényleges adómértéket szükségképpen csökkenti a Franciaországban alkalmazandó általános adómértékhez képest. Ezen túlmenően e kedvezményes adómérték esetenként változik a kedvezményes adómérték alá tartozó szolgáltatások viszonylagos súlyától függően, amit az említett irányelv szintén tilt.

⁽¹⁾ A közös hozzáadottértékadó-rendszeréről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o.)

2009. március 6-án benyújtott kereset — Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Írország

(C-95/09. sz. ügy)

(2009/C 113/48)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: S. Pardo Quintillán, A.A. Gilly meghatalmazottak)

Alperes: Írország

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy Írország, mivel nem jelölte ki teljes mértékben és megfelelő módon a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 5. cikke (1) bekezdésének értelmében az érzékeny területeket;
- mivel egyes érzékeny területek vonatkozásában nem ültette át teljes mértékben és megfelelő módon az említett irányelv 3. cikkének (1) és (2) bekezdésében, és 5. cikkének (2), (3), (4) és (5) bekezdésében foglalt követelményeket;
- mivel az előírt, 1998. december 31-én lejáró határidőn belül nem biztosította az irányelv 5. cikkének (2) és (3) bekezdésében megjelölt szintű kezeléseket a bizonyos, 10 000-nél nagyobb lakosságszámú agglomerációkból származó, és az érzékeny területekre vagy azok vízgyűjtő területeire kibocsátott valamennyi települési szennyvíz esetében;
- mivel egyes agglomerációk tekintetében nem biztosította, hogy az irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott gyűjtőrendszer megfeleljen az irányelv 3. cikke (2) bekezdése követelményeinek;
- mivel az előírt határidőn belül, azaz 1997. december 31-ig nem hajtotta végre megfelelő módon az irányelv 5. cikkének (6) bekezdésében előírt első kötelező felülvizsgálatot, nem teljesítette az említett cikkekből, valamint az irányelv 19. cikkéből eredő kötelezettségeit, és

— a Bíróság állapítsa meg, hogy Írország, mivel az 1999. április 23-i levélben kért információkat nem bocsátotta rendelkezésre, nem teljesítette az EK-Szerződés 10- cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Bíróság kötelezze Írországot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság álláspontja szerint Írország nem teljesítette az irányelv 3., 5. és 19. cikkéből, valamint az EK-Szerződés 10. cikkéből eredő kötelezettségeit a következők miatt:

A Boyne tölcéstartókat tekintetében a Bizottság úgy véli, hogy Írország, mivel nem jelölte ki formális aktus formájában e területet, nem jelölte ki teljes mértékben és megfelelő módon az irányelv 5. cikkének (1) bekezdése alapján az érzékeny területeket. A Bizottság más olyan területeket illetően, amelyek nem kerültek érzékenyként kijelölésre, elfogadja azt, hogy Írország az irányelv 5. cikkének (1) bekezdése alapján végzett kijelöléseket, de kifogásolja, hogy a jelenleg alkalmazandó formális kijelölő aktusok nem eléggé pontosak az adott érzékeny terület körülhatárolása vonatkozásában.

Az irányelv 3. cikkének (1) és (2) bekezdését érintően az ír szabályozás a 3. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében előírt határidőt 1998. december 31-ről elhalasztja 2001. június 14-re. A Bizottság álláspontja szerint az irányelv nem írja elő a halasztás lehetőségét. A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a nemzeti szabályozás 32 olyan terület vonatkozásában, amelyeket Írország később érzékeny területekként jelölt ki, nem tartotta be az irányelv 5. cikkében megjelölt határidőt, azaz 1998. december 31-ét.

A Bizottság kifogásolja továbbá, hogy Írország azon területek tekintetében, amelyeknek az érzékeny területként való kijelölését jogellenesen elmulasztotta, gyakorlatilag nem felelt meg a 3. cikk (1) és (2) bekezdésében, és az 5. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében a 10 000-nél nagyobb lakosságú agglomerációkra vonatkozóan előírt rendelkezéseknek, valamint az 5. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében az irányelv 5. cikke (5) bekezdésének hatálya alá tartozó településiszennyvíz-tisztító telepekre vonatkozóan előírt rendelkezéseknek.

A Bizottság álláspontja szerint Írország nem teljesítette az irányelv 5. cikkének (6) bekezdését, mivel nem hajtotta végre az érzékeny területek kijelölésére vonatkozóan legkésőbb 1997. december 31-ig elvégzendő első kötelező felülvizsgálatot.

Végezetül a Bizottság úgy véli, hogy Írország, mivel nem bocsátott rendelkezésre az érzékeny területek és a releváns vízgyűjtő területek kiterjedését, valamint az 1998. december 31-i határidő által érintett agglomerációk elhelyezkedését feltüntető, világos

terképészeti információkat, nem teljesítette az EK-Szerződés 10. cikkéből eredő kötelezettségeit.

(¹) A települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv (HL L 135., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 26. o.)

Az Elsőfokú Bíróság (első tanács) T-225/06., T-255/06., T-257/06. és T-309/06. sz., Budějovický Budvar, národní podnik kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Anheuser-Busch, Inc. egyesített ügyekben 2008. december 16-án hozott ítélete ellen az Anheuser-Busch, Inc. által 2009. március 10-én benyújtott fellebbezés

(C-96/09. P. sz. ügy)

(2009/C 113/49)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Anheuser-Busch, Inc. (képviselő: V. von Bomhard Rechtsanwältin, B. Goebel Rechtsanwalt)

A többi fél az eljárásban: Budějovický Budvar, národní podnik, Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága T-225/06., T-255/06., T-257/06. és T-309/06. sz. egyesített ügyekben 2008. december 16-án hozott ítéletét a rendelkező rész 1. pontja kivételével,
- az első fokon előterjesztett kérelmeket elutasítva hozzon végleges ítéletet a jogvitában, vagy másodlagosan utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé, és
- az elsőfokú eljárás felperesét kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező előadja, hogy:

- Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor ténylegesen tagadta a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal annak megállapítására vonatkozó hatáskörét, hogy a Budvar nem teljesítette a 8. cikk (4) bekezdése (¹) szerinti jogok bizonyítására vonatkozó kötelezettségét, noha e jogok (a „BUD” állítólagos eredetmegjelölései) érvényessége tekintetében komoly kétségek álltak fenn.